

“

ถ้าใครตั้งใจที่จะบวชแล้วไม่สึกกัน
จริงๆ ก็อย่าประมาท ต้องตัดอาลัยให้ได้
ต้องทำทุกวิธีที่จะตัดอาลัยในสิ่งเหล่านี้ คือ
(๑) ของรัก (๒) ของคุ้น...

”

ฝึกตัดอวลัยให้ขาด

ปีวอก(ลิง) พุทธศักราช ๒๕๔๗ มีประโยคติดอยู่ในวงสนทนาของครูบาอาจารย์ประโยคหนึ่ง คือ “ดี ชั่ว รู้หมดแต่มันอดไม่ได้” แล้วอาจารย์ผู้นั้นก็ควักบุหรี่ย่อออกมาจากกระเป๋าเสื้อ เดินออกจากห้องไป เด็กนักเรียนผู้หญิงคนหนึ่งที่กำลังนั่งเฝ้าท์กันอย่างสนุกปากกับเพื่อนกลุ่มใหญ่ได้ตันทูกวางกระซิบกับเพื่อนแต่หรีเสียงไม่ลงว่า “อาจารย์... ไม่อินเทรนด์ (in trend) เลย เขาเทเหล้าเผาบุหรี่ยกกันหมดแล้ว”

อาการตัดอลัยไม่ขาด หักใจไม่ลง เตี้ยบวชเตี้ยบสิก
หรืออยู่ครองผ้ากาสาวพัสตร์อย่างร้อนรุ่มแบบผลมะม่วงยัง
ไม่ลืมหั่นนี้ พระเดชพระคุณหลวงพ่อกัณฑ์ชีโวเคยเทศน์สอน
พระธรรมทายาท รุ่นเข้าพรรษา ไว้คราวหนึ่งว่า

“หลวงพ่อยากจะฝากเรื่องที่เคยเจอมากับตัวเอง เพื่อ
จะได้เป็นข้อคิดกับพวกเราว่า ถ้าใครตั้งใจที่จะบวชแล้วไม่สีก
กันจริงๆ ก็อย่าประมาท ต้องตัดอลัยให้ได้ ต้องทำทุกวิธี
ที่จะตัดอลัยในสิ่งเหล่านี้ คือ (๑) ของรัก (๒) ของคุณ

จะอย่างไรก็ตาม ต้องหาทางตัด ๒ อย่างนี้ให้ได้ ถ้าไม่
ตัดทิ้งเสีย เตี้ยมันมีเยื่อใย เกิดอลัยมันขึ้นมาเมื่อไร เตี้ย
สีกไปอยู่กับมันนิบ...”

“เรื่องนี้เคยมีมาแล้ว เมื่อตอนที่พระเดชพระคุณหลวงพ่อ
ธัมมชโยของเราจะบวช เหลืออีก ๑ สัปดาห์ก่อนบวช ข้าว
ของเครื่องใช้ส่วนตัวต่างๆ ทั้งที่ยังจะใช้ได้อีก ยิงดี ๆ อยู่ ทุก
อย่างท่านแจกน้องๆ ที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์จนหมด
ไม่ว่าอะไรก็แจกหมด แม้แต่พระที่ห้อยคอของท่าน ซึ่งท่าน
รักนักรักหนา เป็นพระของขวัณหลวงพ่อดัดปากน้ำรุ่น ๑ ซึ่ง
คุณยายให้ท่านไว้ ก่อนบวชท่านถอดพระมาสวมคอให้หลวง
พ่อ แล้วท่านก็พูดว่า

“พี่เตจ สุดชีวิตก็รักพระองค์นี้ เพราะยายให้ ยายท่านก็
รักของท่านมาก เพราะรับมากับมือพระเดชพระคุณหลวงปู่
วัดปากน้ำ พี่เตจเอาไว้นะ แล้วมาช่วยสร้างวัดกัน”

หลวงพ่อก็กีบพระของขวัญองค์นี้ไว้ไม่ยอมให้ห่างตัวเลย

พอท่านบวชอยู่ได้สักเดือนสองเดือน ท่านก็มาปรารภให้หลวงพ่อฟังตัวต่อตัวว่า “เราเพิ่งบวชใหม่ ไอ้เรื่องเก่าๆ มันก็มีเรื่องในมหาวิทยาลัยนี่แหละหน้าตาพรรคพวกเพื่อนฝูงเก่าๆ มันยังโผล่ขึ้นมาในใจ แต่ก็พยายามลืมนะ”

แต่มีวันหนึ่งท่านกลับไปเยี่ยมบ้าน แล้วท่านก็ไปเปิดอัลบั้มเก่าๆ ดู พอกลับมาถึงวัด ภาพในอัลบั้มมันคงจะติดตาติดใจกลับมาด้วย พอถึงเวลา ท่านก็นั่งสมาธิกับคุณยายในตอนหัวค่ำ ตามธรรมดาอย่างท่านพอนั่งปั๊บก็เป็นสมาธิปั๊บแล้วเข้ากลางของกลางเรื่อยไป วันนั้นพอนั่งปั๊บมันไม่เป็นเหมือนอย่างที่เคยทำได้ ท่านมาเล่าสาเหตุให้ฟังในวันหลัง แล้วบรรยายประสบการณ์ภายในเพิ่มเติมว่า “ภาพที่ดูในอัลบั้มวันนั้นมันโผล่ขึ้นมาปั๊บเลย กว่าที่จะเข้ากลางมุดฝ่าไปได้หมดเวลาไปตั้งพักใหญ่”

วันนั้นหลวงพ่อนั่งอยู่ด้วย พอเลิกนั่งสมาธิ คุณยายพูดขึ้นมาเลย “ท่าน” คุณยายมองหน้าพระเดชพระคุณหลวงพ่อธัมมชโย “พรุ่งนี้กลับไปบ้านใหม่ นะ ไปเอารูปที่มีอยู่ มีเท่าไรๆ เผาทิ้งให้หมด” พระเดชพระคุณหลวงพ่อนิ่งอึ้งเลย

พระเดชพระคุณหลวงพ่อธัมมชโยไม่ได้เล่าเรื่องกลับบ้านไปดูรูปเก่าๆ ให้คุณยายฟัง และหลวงพ่อเองก็ไม่รู้มาก่อนแต่คุณยายทราบวาระจิต พระเดชพระคุณหลวงพ่от่านก็เลยกลับไปเผารูปเก่าๆ จนหมด”

“...เรื่องบางเรื่อง บางที่เราก็ไม่แน่ใจว่ามันจะเป็นเครื่อง
ผูกอาลัย แต่มันเป็น บางที่เป็นเอามากเสียด้วย และนี่คือวิธี
ตัดอาลัยที่คุณยายอาจารย์ฝึกให้กับพระเดชพระคุณหลวงพ่อ
ธัมมชโย

วันเสาร์ที่ ๒๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๙

ณ ห้องสมุดโรงเรียนพระปริยัติธรรม วัดพระธรรมกาย จังหวัดปทุมธานี